

Hugskot og viðmerkingar – send sms til 225000

Oddagrein

Eiríkur Lindenskov
eirikur@sosialurin.fo

MÆLIR TIL FÆRRI SJÚKRAHÚS

Tingmaðurin hjá Sambandsflokkinum, Helgi Abrahamsen, mælti í blaðnum mikudagin til, at eiga at hava færri sjúkrahús í Føroyum.

Hann vísti á, at hann í norðurlendskum samstarvi ofta hoyrir orðið »grensehindring«, og at tað ræður um at fáa allar forðingar burtur, tá tað snýr seg um at flyta seg frítt millum Norðurlond: – Tú skalt kunna búgva í einum landi og arbeiða ella ganga í skúla í einum øðrum landi. Tú skalt kunna flyta á gamalsaldri, uttan at missa rættin til pensjón ella aðrar veitingar, sigur hann.

Hann vísti eisini á, at innan sjúkrahúskið verður eisini tosað um »grensehindring«: – Vit skulu samstarva um

at veita eina so dygdargóða tænastu sum til ber. Eg hoyri ein danskan politikara siga á einum fundi, sum eg var á: – *Hví skulu vit í Danmark uppbyggja ein førleika at basa einum ávísam slag av krabbameini, tá heimsins besta viðgerð fyrir somu sjúku fæst í Lund?*

Løgtingsmaðurin visir á, at spurningurin hjá teimum er ikki, um viðgerðin er dansk, svensk ella norsk. Einasta málið er at fáa sjúklingin frískan, sigur hann.

– Í onkrum landi eru tey komin so langt á einum øki, og í onkrum øðrum landi eru tey komin longri við viðgerðini av aðrari sjúku. Hvat er tá meira náttúrligt enn at samstarva, spyr Helgi Abrahamsen, sum ásannar, at slík-

um arbeiða tey við í Norðanlondum ásannandi, at 25 milliónir fólk er ein ov lítill eind til dupultfunksjónir.

Men her í Føroyum stríðast vit enn við spurningin, um vit skulu hava eitt, tvey ella trý sjúkrahús til 49.000 borgarar.

Tingmaðurin heldur so skilagott fyrri, at tíðin má vera komin, hvar ið vit sleppa øllum dupultfunksjónum á sjúkrahúsøkinum. Vit mugu seta okkum sáam mál, at vit skulu ongar dupultfunksjónir hava í FØroyu, og vit skulu menna samstarvið við sjúkrahús í okkara grannalondum. Høvuðsendamálið má ikki vera grundað á spurningin um arbeiðspláss skulu tryggjast her ella har, en alt má snúgvá seg um

at gera sjúklingar frískar, heldur Helgi Abrahamsen.

Tað er einki at ivast í, at nógv er at spara við ikki at hava dupultfunksjón-

ir. Men tað verður ikki lætt at hjá Helga Abrahamsen at fáa ljóð fyrir sínum sjónarmiðum. So seint sum í síðsta mánaði segði samgongufelagin hjá honum, Elsebeth Mercedis Gunnleygsdóttir, í samband við sjúkrahúskjak, at »ikki ein prikkur skal flytast úr Klaksvík«. Hon heldur, at Klaksvík eigur søgulig rættindi til sjúkrahús, júst sum í fiskivinnuni.

Tá kjakið er á hesum støði, so er ikki nógv at gera. Men tað verður ikki minni tiltrongt og neyðugt fyrir tað.

» Tá 25 mió eru ov fá dupultfunksjónir, hvat so við okkum?

Bæði flóvisligt og pínligt

Í einum uppskoti til kunngerð um endurgjald til manning á skipum skýtur Vinnuáráðgjafið upp, at munur verður gjørdur á fólki. Ein skipari, sum til dømis missir sína farteldu, tá farmaskip søkkur, skal hava dupult so stórt endurgjald fyrir telduna, sum dekkarin. Skiparin er hægri løntur enn dekkar, tí er hann meira verdur og skal hava hægri endurgjald er aðaltátturin í uppskotinum, sum herfyri varð sent til hoyringar.

Um tað so er fyrir at fylgja yvirskipaða politiska endamálinum hjá samgonguni skal ikki verða sagt – og tað hevði eisini verið óreint at páskaðið tað.

Tvørturímóti skyldast hetta, at høgt lønt fólk sita í Vinnuáráðgjafinum og forworda danska kunngerðir til Føroyar uttan so mikið sum at hugsa. Í øllum førum hugsa tey ikki fyrir lønina. Tey áttu kanska at verið send til hús – og láglønt fólk, sum heldur ikki duga at hugs, sett istaðin at trýsta á »forward-knøttin« í Vinnuáráðgjafinum.

Og lítið mansligt er tað av vinnuáráðgjafarráðnum at skjóta eftir Jan Højgaard, og at hann og hansara fakfelag

Trupulleikin í málinum um endurgjald til skipbrotnar sjómenn er ikki, at Fiskimannafelagið ikki hevur uppdagað, at mannemunur hevur verið gjørdur. Trupulleikin er, at fókini í Vinnuáráðgjafinum ikki duga at hugsa!

ikki hava uppdagað, at hetta hevur verið galdandi praksis síðani hálvferðsjunum.

Í hálvferðsjunum høvdu vit heldur onga javnstøðulóg, líka løn var ikki fyrir kvinnur og menn og alt møguligt annað var øðrvísi tá.

Trupulleikin við slíkum endurgjaldi er tibatetur ikki hvønnndagskostur og tí heldur ikki at trupulleiki í tí dagliga hjá Fiskimannafelagnum.

Men at fólkin í Vinnuáráðgjafinum ikki duga at hugsa, tað er eitt stórt problem. Eitt sera stórt problem. Tað er stór vanærlig skomm, at eitt slíkt uppskot kemur

úr Vinnuáráðgjafinum, sum beinleiðis mælir til mannemunur – at tey á niðastu rókunum skulu hava lægri endurgjald enn tey á ovastu rókunum.

Hetta er so út av lagi tápuligt, at landsstýrismaðurin átti at kropið til kossin og biðið um almenna umbering fyrir vánaligt lógarhandverk í Vinnuáráðgjafinum.

– So vit gera sum Jan Højgaard og geva Vinnuáráðgjafinum botnkarakter!

Hatta var flóvisligt og pínligt og tíverri eisini avdúkandi, Johan Dahl...

» **Gev okkum eitt alternativ**

JÓANNES EIDESGAARD
TÍÐARGREIN SÍÐA 15

» **Føroyskt er hótt ikki danskt**

DORIT HANSEN
EYGAMÁLIÐ SÍÐA 14

Onga hjálp frá Helle

Tað vóru ikki góð tíðindi fyrir føroyska samfelagið og búskapin, sum frættust av Christiansborg mikukvøldið, tá Helle Thorning-Schmidt, forsætisráðharri, í sambandi við málið um møgulig tiltøk frá ES mótvegis Føroyum, staðfesti, at stóðan er »óheppin og beklagilig« fyrir ríkisfelagskapin og at ríkisfelagskapurin vigar tungt

Tað vistu øll frammanundan, hóast onkur kanska hevði vónað, at hon fór at rætta føroyingum eina hjálpanði hond.

Men danska uppsjóvarvinnan er stór, og hon sær eina hóttan frá føroyingum. Tá so fleiri av nevndarlimunum í Danmarks Pelagiske Producentorganisation eru føroyingar

– harav onkur við stórum figgjarligum áhugamálum í Føroyum, so ger tað ikki stóðuna frægari. Tí vit vita, at uppsjóvarvinnan í Danmark leggur stórt trýst á stjórnina um at kúga føroyingar.

Fólkatingsmenninir mugu vera í døpurhuga. Munurin teirra millum er, at Sjúrður Skaale hevur ávirkan á stjórnina, tað hevur Edmund Joensen ikki.

Sjúrður Skaale hevur sagt, at hann kann brúka sítt mandat at leggja trýst á stjórnina – og enntá vera við til at taka stuðul frá stjórnini, so hon missir meirilutan, um hon arbeiðir ímóti føroyskum áhugamálum.

Eru vit ikki við at vera har, Sjúrður?